Fæstetvang, men jeg holdt mig i min Tale om disse Lodder nærmest til, at Universitetet jo skulde repræsentere Humanitet, Moralitet og Christelighed i Landet, og at man derfor kunde vente, at det vilde udføre sit Hverv, saavidt Loven tillader det, i denne Retning, ogsaa ved Bestyrelsen af det Gods, der var underlagt det, og til Sammenligning med dette vil jeg anføre, hvorledes Andre, som eie Dele af disse Visbyjorder, hvoraf nogle eies af Magistraten og nogle af Domkirken i Roeskilde, bære sig ad; disse have aldrig nogensinde faldet paa at ville udleie noget af deres Andeel i disse Jorder, men de have bestandig indtil Datum bortfæstet dem, og der har ikke været Spørgsmaal om andet end Bortfæstning, imedens derimod Universitets-Bestyrelsen har taget en almindelig Bestemmelse om, at ville bortforpagte sine ved Auction. Det er saaledes en Sammenligning, jeg her opstiller med Hensyn til den Humanitet, der vises af Universitets-Bestyrelsen i Forhold til de Andre, der ere Eiere af en Deel af samme Gods. Den ærede forhenværende Cultusminister anførte, at disse Bestemmelser kunde han ikke saaledes erkjende for at være en Anke imod den nuværende Bestyrelse, da de vare tagne af en tidligere Bestyrelse, men den ærede Ordfører indvendte imod mig, at disse Bestemmelser ikke vare tagne af den overordnede Bestyrelse, men han troede tvertimod, at de for en Deel maatte tillægges den underordnede Bestyrelse. Hvorledes dette forholder sig, veed jeg nu ikke, men jeg har kun anført, hvad jeg veed om Bestyrelsen, overladende det til Vedkommende at afgjøre, om det er den nuværende eller foregaaende, den overordnede eller underordnede Bestyrelse. Jeg kan ikke troe andet, og det glæder mig at høre, at den ærede Minister ogsaa har fundet, at der maatte tages Hensyn til, at der ved disse Visbyjorder, som jeg vil bede vel adskilt fra Claræ Fjerdingerne, — thi naar den ærede Minister har opfattet hvad jeg sagde, saaledes som jeg derved ogsaa sigtede til Claræ Fjerdingerne, saa har han taget feil — maa tages i særdeles Betragtning, at det er Lodder af en nedlagt Bondebye, thi skulde Bondestanden, foruden de mange Misligheder, der ellers ere forbundne for den i det Hele taget med disse mange Bevillinger til Nedlæggelse af Bøndergaarde og Bønderbyer, tillige underkastes det Tab, at disse Lodder ved Nedlæggelsen fritoges for den Fæstetvang, som ellers paaligger dem, saa vilde det være en dobbelt byrdefuld Ting, efter at der er foregaaet saa mange Nedlæggelser. Jeg kan altsaa ikke, hvorledes jeg end betragter Sagen, komme til anden Erkjendelse om Forholdene, end at disse Jorder, som ere ufrit Hartkorn og Lodder fra en nedlagt Bondebye, nødvendigviis maae høre ind under Lovens Omraade og ansees som Fæstegods.

Ordføreren: Jeg skal bede den ærede Forslagsstiller om ikke urigtigt at opfatte, hvad jeg har sagt; thi jeg har ikke sagt, at det paagjældende legerede Gods, om hvilket der er Spørgsmaal, ikke henhørte under Universitetet. Det er vistnok saa, at det er henlagt under Universitetet, men jeg har formeent, at det ikke henhørte under nærværende Lov, fordi det er tillagt Universitetet ikke som Fyldestgjørelse for dets Statsøiemed, men til Fyldestgjørelse af et andet bestemt Øiemed, som Testator havde havt for Øie, og hvis Opfyldelse han havde overdraget Universitetet, uden at Universitetet maatte tilegne sig det mindste af Godset. Saaledes kan det ganske rigtigt siges, at Godset hører ind under Universitetet, er henlagt under Universitetet, eller henhører under Universitetet, men det staaer derfor lige fuldt fast, at det ikke gaaer ind under Lovens almindelige Bestemmelser. Naar den samme ærede Rigsdagsmand har formeent, at det vilde være vilkaarligt handlet af Skifteretten, om den vilde realisere Godset, da skal jeg, næst at anføre, at det af Testator slet ikke er fastsat, at Godset skal conserveres, men kun at hans Formue skal gaae over til et Legat, yderligere tilføie, at jeg udtrykte mig saaledes, at det vist maatte staae til Universitetet at foranledige, at Skifteretten realiserede Godset, og at der altsaa slet ikke kan være Tale om nogen Vilkaarlighed fra Skifterettens Side. Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand har meent, at det Princip, der var udtalt i Loven af 8de April 1851, kun ufuldstændigt vilde komme til Anvendelse i nærværende Lov, naar man ikke medtog det omhandlede Gods, skal jeg tillade